

særlig om dette Lovforslags finansielle Rækkevidde, baade den direkte og den indirekte; thi jeg tror, at tilfammentagne ere disse meget store, meget betydelige, ialtfald efter de Momenter, som jeg har samlet til en Besvarelse af dette, som jeg tror, i og for sig vigtige Spørgsmaal, der, som det har forekommet mig, ikke har været meget stærkt fremme under de foregaaende Forhandlinger. Jeg havde derfor troet, at der her ved Sagens 3die Behandling forelaa en god og passende Veilighed til noget at faae denne Side af Sagen belyst. Imidlertid har jeg ikke kunnet skjule for mig selv, at jeg meget let gennemsaadanne Betragtninger vilde komme til mod min Villie at medgive Lovforslaget en ond Rejsepenge. Det har ikke været min Hensigt, og jeg har derfor troet, at det var bedre, omendstjondt det sker med en vis Selvovervindelse, at afholde mig fra alle dyberegaaende Betragtninger, netop af Hensyn til Sagen og til dens bedst mulige Fremme, hvorvel jeg maaste turde have anset mig fritagen for lige Hensyn, naar jeg erindrer mig den høitærede Ordførers afsluttende Foredrag, i hvis Slutning han med en stærk, men elegant Vending stemplede min Optraeden mod dette Lovforslag som havende en absolut nihilistisk Karakter. (Krieger: Jeg veed ikke, om jeg sagde „absolut“.) Jeg har set efter i Tidenden. Idet det høitærede Medlem stemplede min Optraeden paa den Maade, tror jeg, at jeg samtidig modtog en Udfordring til at gjøre Fyldest for Stemplet og derigjennem at berettigt til selve Betegnelsen, en Betegnelse, som jeg ganske vist antager var fuldstændig subjektiv sand, men som sikkert jaanede den objektive Gyldighed. Men jeg tør nok hævde for mig selv, at alle mine Udtalelser, baade ved 1ste og ved 2den Behandling, have tydet paa noget ganske Andet, thi det er saa langt fra, at jeg Intet vil med Hensyn til Baneforholdenes Udvikling og Forbedring i og ved Hovedstaden, at jeg værtimod længe har ønsket dem foretagne, meget gjerne har villet se dem fyldigere, end de her ere foreslaaede, og det vil ligeledes være i god Overensstemmelse med denne min hele Stilling, at jeg nu af Hensyn til Sagen tror det klogest og rigtigst at afholde mig fra at komme dybere ind paa Betragtninger, der dog maaste ikke kunde være Forslagets Fremme videre gunstige. Jeg erklærer derfor, at jeg indskrænker mig til at ville stemme for Forslaget, selv i den Form, hvori det nu foreligger, uagtet denne efter den Skjæbne, mine dertil stillede Vædringsforslag ved 2den Behandling fik, selvfølgelig ikke kan staa overfor mig som et Ideal.

Gaaffner: At jeg ved det foreliggende Lovforslag har store Betæneligheder, fremgaar tydelig af mine Udtalelser ved Forslagets 2den Behandling. Disse Betæneligheder ere saa store, at dersom Lovforslaget forelaa til endelig Vedtagelse i Rigsdagen, vilde jeg se mig nødsaget til at stemme imod det. Da dette imidlertid ikke er Tilfældet, og da jeg tør haabe, at der paa Lovforslagets videre Vandringer gennem Rigsdagen vil blive taget noget Hensyn til de Udtalelser, der ere fremkomne her i Thinget, agter jeg at stemme for Lovforslagets Vedtagelse idag. Hertil var det egentlig min Hensigt at indskrænke min Udtalelse, da jeg begjærede Ordet hos den høitærede Formand. Der er imidlertid fremkommet adskillige Ytringer fra min ærede Sidemand (Rosenørn), som foranledige mig til at berøre dem med et Par Ord. Jeg skal vel vogte mig for at komme ind paa en Drøftelse af Havnepleanen; den Sag ligger jo egentlig ikke for, og den høitærede Formand har ogsaa mindet om at entholde sig derfra. Jeg skal følge dette saameget mere, som det Lidet, jeg vilde sige, allerede er udtalt af den ærede Landssthingsmand, der sidder her bagved mig (Carstenen). Naar min ærede Sidemand udtalte, at Vandarealet vel blev noget indskrænket ved de projekterede nye Havnearbejder, men at man dog egentlig talte ikke kunde sige, at der kom mindre Areal til Raadighed, idet han hentydede til, at det dybe Løb blev gjort saameget bredere, maa jeg dog tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at Rheden jo ikke til alle Tider vil være fyldt udelukkende af Skibe, som stikke dybt, men ogsaa af Skibe, som stikke meget mindre dybt, og af mange saadanne Skibe, hvilke man saa med Væthed kan blive fri for ved at styde dem ind paa de mere grundede Arealer. Noget, som er saa meget mere vigtigt, som den Del af Rheden, som nu benyttes i saadant Diemed, har faaet en betydelig Indskrænkning ved Anlæget paa Refshaleen. Jeg veed meget godt, hvilke Betæneligheder der fandt Sted i Krigsministeriet, da dette Garderite blev dannet, men ogsaa af Hensyn til de civile Interesser indskrænkede man sig til at udtale nogen Betænelighed, og dermed gif Sagen sin sædvanlige Gang. — Min ærede Sidemand (Rosenørn) udtalte med en vis Styrke, som om han vilde lægge os det paa Sinde, at man skulde være meget betænkelig ved at modsætte sig et Regjeringsforslag, som var vel overveiet og fremgaaet af en usigtig og samvittighedsfuld Overveielse. Nu tror jeg, at i den Tid, jeg har havt Sæde i denne Sal, har jeg ikke udmærket mig ved at træde i Opposition imod